

In the Space of Not Many Years

By Elder David A. Bednar
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Inden for et tidsrum af ikke mange år

Ældste David A. Bednar
De Tolv Apostles Kvorum

October 2024 general conference

If we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us.

Hvis vi ikke er trofaste og lydige, kan det føre til, at vi forvandler velstand, en gudgiven velsignelse, til en forbandelse af stolthed, der afleder og distraherer os.

My beloved brothers and sisters, sitting on the stand today, I have watched this Conference Center fill up three times, for the first time since COVID. You are devoted disciples of Jesus Christ who are eager to learn. I commend you for your faithfulness. And I love you.

Ezra Taft Benson served as the President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints from November 1985 until May 1994. I was 33 years old when President Benson became the President of the Church and 42 when he passed away. And his teachings and testimony influenced me in profound and powerful ways.

One of the hallmarks of President Benson's ministry was his focus upon the purpose and importance of the Book of Mormon. He emphasized repeatedly that "the Book of Mormon is the keystone of our religion—the keystone of our testimony, the keystone of our doctrine, and the keystone in the witness of our Lord and Savior." He also often emphasized teachings and warnings about the sin of pride found in this latter-day testament of Jesus Christ.

A particular teaching by President Benson greatly impacted me and continues to influence my study of the Book of Mormon. He said:

"The Book of Mormon ... was written for our day. The Nephites never had the book; neither did the Lamanites of ancient times. It was meant for us. Mormon wrote near the end of the Nephite civilization. Under the inspiration of God, who sees all things from the beginning,

Mine elskede brødre og søstre, mens jeg har siddet på forhøjningen i dag, har jeg set konferencecenteret blive fyldt op tre gange for første gang siden Covid. I er Jesu Krist hengivne disciple, der er ivrige efter at lære. Jeg roser jer for jeres trofasthed. Og jeg elsker jer.

Ezra Taft Benson var præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige fra november 1985 til maj 1994. Jeg var 33 år, da præsident Benson blev Kirkens præsident, og 42 år, da han døde. Og hans undervisning og vidnesbyrd påvirkede mig dybt og stærkt.

Et af kendetegnene ved præsident Bensons tjenestegerning var hans fokus på formålet med Mormons Bog og vigtigheden af den. Han understregede gentagne gange, at »Mormons Bog er vor religions slutsten, vores vidnesbyrds slutsten, vores læres slutsten, og slutstenen når vi vidner om vor Herre og vor Frelser«. Han fremhævede også ofte lærdomme og advarsler om stolthed og hovmod som synder, hvilket vi kan læse om i dette sidste dages vidnesbyrd om Jesus Kristus.

En bestemt undervisning fra præsident Benson påvirkede mig meget og påvirker fortsat mit studium af Mormons Bog. Han sagde:

»Mormons Bog blev skrevet til vor tid. Nefitterne havde aldrig bogen, og det havde de fordums lamanitter heller ikke. Den er tiltænkt os. Mormon skrev den, da nefitterne nærmere sig sit endeligt som civilisation. Under inspiration fra Gud, som ser alt fra begyndelsen, forkortede

[Mormon] abridged centuries of records, choosing the stories, speeches, and events that would be most helpful to us.”

President Benson continued: “Each of the major writers of the Book of Mormon testified that he wrote for future generations. ... If they saw our day, and chose those things which would be of greatest worth to us, is not that how we should study the Book of Mormon? We should constantly ask ourselves, ‘Why did the Lord inspire Mormon ... to include [this account] in his record? What lesson can I learn from [this admonition] to help me live in this day and age?’”

President Benson’s statements help us to understand that the Book of Mormon is not primarily a historical record that looks to the past. Rather, this volume of scripture looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for the circumstances and challenges of our day. Hence, the Book of Mormon is a book about our future and the times in which we do now and will yet live.

I pray for the assistance of the Holy Ghost as we now consider relevant lessons for us today from the book of Helaman in the Book of Mormon.

The Nephites and the Lamanites

The record of Helaman and his sons describes a people who were anticipating the birth of Jesus Christ. The half century recounted in the scriptural record highlights the conversion and righteousness of the Lamanites and the wickedness, apostasy, and abominations of the Nephites.

A series of comparisons and contrasts between the Nephites and Lamanites from this ancient record are most instructive for us today.

“The Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, insomuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

“[And] there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.”

“And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to

han århundreders optegnelser og udvalgte de beretninger, prædikener og begivenheder, der ville være mest gavnlige for os.»

Præsident Benson fortsatte: »Hver eneste af de store skribenter i Mormons Bog har båret vidnesbyrd om, at han skrev med henblik på fremtidige slægtled ... Hvis nu de har set vor tid og har udvalgt de ting, der ville være af størst værdi for os, fortæller det os så ikke, på hvilken måde vi skal studere Mormons Bog? Vi må konstant stille os selv spørgsmålet: »Hvorfor inspirerede Herren Mormon til at medtage denne beretning i sin optegnelse? Hvad kan jeg lære af denne formaning, som kan hjælpe mig med mit liv i denne tidsalder?«

Præsident Bensons udtalelser hjælper os til at forstå, at Mormons Bog ikke primært er en historisk optegnelse, der ser tilbage i tiden. Denne del af skriften er snarere rettet mod fremtiden og indeholder vigtige principper, advarsler og erfaringer, der er beregnet til vor tids omstændigheder og udfordringer. Derfor er Mormons Bog en bog om vores fremtid og de tider, vi lever i nu og snart vil leve i.

Jeg beder om Helligåndens hjælp, når vi nu overvejer relevant undervisning til os i dag fra Helamans Bog i Mormons Bog.

Nefitterne og lamanitterne

Optegnelsen om Helaman og hans sønner beskriver et folk, der så frem til Jesu Kristi fødsel. Det halve århundrede, der behandles i denne helige skrift, fremhæver lamanitternes omvendelse og retskaffenhed og nefitternes ugudelighed, frafald og vederstyggeligheder.

En række sammenligninger og kontraster mellem nefitterne og lamanitterne fra denne gamle optegnelse er yderst lærerige for os i dag.

»Lamanitterne var for størstedelens vedkommende blevet et retfærdigt folk i en sådan grad, at deres retfærdighed overgik nefitternes på grund af deres fasthed og deres standhaftighed i troen.

[Og] der var mange af nefitterne, der var blevet forhærdede og ubodfærdige og groft ugudelige i en sådan grad, at de forkastede Guds ord og al den forkyndelse og profeti, som fandt sted blandt dem.»

»Og således ser vi, at nefitterne begyndte at synke ned i vantro og vokse i ugudelighed og vederstyggeligheder, mens lamanitterne begyndte

grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

“And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

“And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.”

Perhaps the most stunning and sobering aspect of this decline into apostasy by the Nephites is the fact that “all these iniquities did come unto them in the space of not many years.”

The Nephites Turned Away from God

How could a once-righteous people become hardened and wicked in such a short period of time? How could people so quickly forget the God who had blessed them so abundantly?

In a powerful and profound way, the negative example of the Nephites is instructive for us today.

“Pride ... began to enter ... into the hearts of the people who professed to belong to the church of God ... because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land.”

“[They] set [their] hearts upon the riches and the vain things of this world” “because of that pride which [they] ... suffered to enter [into their] hearts, which ... lifted [them] up beyond that which is good because of [their] exceedingly great riches!”

Ancient voices from the dust plead with us today to learn this everlasting lesson: prosperity, possessions, and ease constitute a potent mixture that can lead even the righteous to drink the spiritual poison of pride.

Allowing pride to enter into our hearts can cause us to mock that which is sacred; disbelieve in the spirit of prophecy and revelation; trample under our feet the commandments of God; deny the word of God; cast out, mock, and revile against the prophets; and forget the Lord our God and “not desire that the Lord [our] God, who hath created [us], should rule and reign over [us].”

Therefore, if we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us from eternal truths and vital

at vokse overordentlig meget i kundskaben om deres Gud, ja, de begyndte at holde hans lovbud og befalinger og at vandre i sandhed og retsindighed for ham.

Og således ser vi, at Herrens Ånd begyndte at trække sig tilbage fra nefitterne på grund af deres hjertes ugudelighed og hårdhed.

Og således ser vi, at Herren begyndte at udøse sin Ånd over lamanitterne på grund af den lethed og villighed, hvormed de troede på hans ord.«

Det måske mest forbløffende og tankevækkende aspekt ved nefitternes fald er det faktum, at »al denne syndighed kom over dem inden for et tidsrum af ikke mange år«.

Nefitterne vendte sig væk fra Gud

Hvordan kunne et folk, der engang var retfærdigt, blive forhærdet og ugudeligt på så kort tid? Hvordan kunne mennesker så hurtigt glemme den Gud, der havde velsignet dem så rigt?

Der er en stærk og dybsindig lektie i nefitternes negative eksempel for os i dag.

»Stolthed ... begyndte at komme ind ... i hjertet på de folk, der foregav at tilhøre Guds kirke ... på grund af deres overordentlig store rigdomme og deres velstand i landet.«

»[De lod] hjertet blive optaget af denne verdens rigdomme og tomme ting« »på grund af den stolthed, som [de lod] komme ind i [deres] hjerte, og som [hævede dem op] over det, der er godt, på grund af [deres] overordentlig store rigdomme.«

Gamle røster fra støvet bønfalder os i dag om at lære denne evigt gældende lektie: Velstand, ejendele og bekvemmelighed udgør en stærk blanding, der kan få selv de retfærdige til at drikke stolthedens åndelige gift.

Når vi lader stolthed komme ind i vores hjerte, kan den få os til at håne det, der er helligt, undlade at tro på profetiens og åbenbaringens ånd, trampe Guds befalinger under føde, forkaste Guds ord, udstøde, spotte og håne profeterne, og glemme Herren vor Gud, og »ikke [ønske], at Herren [vor] Gud, som har skabt [os], skal herske og regere over [os]«.

Hvis vi ikke er trofaste og lydige, kan det føre til, at vi forvandler velstand, en gudgiven velsignelse, til en forbandelse af stolthed, der afleder og distraherer os fra evige sandheder og livsvigtige

spiritual priorities. We always must be on guard against a pride-induced and exaggerated sense of self-importance, a misguided evaluation of our own self-sufficiency, and seeking self instead of serving others.

As we pridefully focus upon ourselves, we also are afflicted with spiritual blindness and miss much, most, or perhaps all that is occurring within and around us. We cannot look to and focus upon Jesus Christ as the “mark” if we only see ourselves.

Such spiritual blindness also can cause us to turn out of the way of righteousness, fall away into forbidden paths, and become lost. As we blindly “turn unto [our] own ways” and follow destructive detours, we are inclined to lean upon our own understanding, boast in our own strength, and depend upon our own wisdom.

Samuel the Lamanite succinctly summarized the turning away from God by the Nephites: “Ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.”

The prophet Mormon observed, “The more part of the people [remained] in their pride and wickedness, and the lesser part [walked] more circumspectly before God.”

The Lamanites Turned to God

In the Book of Helaman, the increasing righteousness of the Lamanites provides a stark contrast to the rapid spiritual decline of the Nephites.

The Lamanites turned to God and were brought to a knowledge of the truth by believing the teachings in the holy scriptures and of prophets, exercising faith in the Lord Jesus Christ, repenting of their sins, and experiencing a mighty change of heart.

“Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.”

“Ye should behold that the more part of [the Lamanites] are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments. ...

“... They are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their

åndelige prioriteter. Vi bør altid være på vagt over for en overdreven selvhøjtidelighed fremkaldt af hovmod, en fejlopfattelse af vores egen selvtilstrækkelighed og at søge selvet i stedet for at tjene andre.

Når vi med stolthed fokuserer på os selv, bliver vi også ramt af åndelig blindhed og går glip af meget, det meste eller måske alt, der sker i og omkring os. Vi kan ikke se hen til og fokusere på Jesus Kristus som »målet«, hvis vi kun ser os selv.

En sådan åndelig blindhed kan også få os til at dreje bort fra retfærdighedens vej, falde fra ind på forbudne stier og blive væk. Når vi blindt vender os mod vores egne veje og tager ødelæggende omveje, er vi tilbøjelige til at støtte os til vores egen indsigt, prale af vores egen styrke og forlade os på vores egen visdom.

Lamanitten Samuel opsummerede, hvordan nefitterne havde vendt sig væk fra Gud: »Alle jeres livs dage har I stræbt efter det, som I ikke kunne få, og I har stræbt efter lykke ved at gøre misgerninger, hvilket er i modstrid med beskaffenheden af den retfærdighed, som er hos vort mægtige og evige overhoved.«

Profeten Mormon bemærkede: »Størstedelen af folket forblev i deres stolthed og ugudelighed, og den mindre del vandrede med større omhu for Gud.«

Lamanitterne vendte sig til Gud

I Helamans Bog udgør lamanitternes tiltagende retfærdighed en stærk kontrast til nefitternes hurtige åndelige forfald.

Lamanitterne vendte sig til Gud og blev bragt til kundskab om sandheden, fordi de troede på lærdommene i de hellige skrifter og fra profeterne, udøvede tro på Herren Jesus Kristus, omvendte sig fra deres synder og oplevede en mægtig forandring i hjertet.

»Derfor er, som I selv ved, så mange, som er kommet hertil, faste og standhaftige i troen og i det, hvormed de er blevet gjort fri.«

»I skal se, at størstedelen af [lamanitterne] er på pligtens sti, og de vandrer med omhu for Gud, og de bestræber sig på at holde hans befalinger og hans lovbud og hans retsregler ...

De bestræber sig med utrættelig flid på at bringe resten af deres brødre til kundskab om

brethren to the knowledge of the truth.”

As a consequence, the “righteousness [of the Lamanites] did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.”

A Warning and a Promise

Moroni declared: “Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

“Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.”

Please remember that the Book of Mormon looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for me and you in the circumstances and challenges of our present day.

Apostasy can occur at two basic levels—institutional and individual. At the institutional level, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints will not be lost through apostasy or taken from the earth.

The Prophet Joseph Smith proclaimed: “The Standard of Truth has been erected; no unauthorized hand can stop the work from progressing ... ; the truth of God will go forth boldly, nobly, and independent, till it has penetrated every continent, visited every clime, swept every country, and sounded in every ear, till the purposes of God shall be accomplished, and the Great Jehovah shall say the work is done.”

At the individual level, each of us must “beware of pride, lest [we] become as the Nephites of old.”

May I suggest that if you or I believe we are sufficiently strong and stalwart to avoid the arrogance of pride, then perhaps we already are suffering from this deadly spiritual disease. Simply stated, if you or I do not believe we could be afflicted with and by pride, then we are vulnerable and in spiritual danger. In the space of not many days, weeks, months, or years, we might forfeit our spiritual birthright for far less than a mess of pottage.

If, however, you or I believe we could be afflicted with and by pride, then we consistently will do the small and simple thing that will protect and help us become “as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing

sandheden.«

Som konsekvens deraf overgik »[Lamaniternes] retfærdighed ... nefitternes på grund af deres fasthed og standhaftighed i troen«.

En profeti og et løfte

Moroni sagde: »Se, Herren har vist mig store og forunderlige ting angående det, som snart må ske på den dag, da dette skal finde sted blandt jer.

Se, jeg taler til jer, som om I var til stede, og dog er I det ikke. Men se, Jesus Kristus har vist jer for mig, og jeg kender jeres gerninger.«

Husk, at Mormons Bog er rettet mod fremtiden og indeholder vigtige principper, advarsler og erfaringer, som er beregnet til mig og jer i vor tid og vores omstændigheder og udfordringer i vore dage.

Frafald kan forekomme på to grundlæggende niveauer – institutionelt og individuelt. På institutionelt plan vil Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ikke gå til på grund af frafald eller blive taget fra jorden.

Profeten Joseph Smith erklærede: »Ingen uheldig hånd kan standse dette værks fremgang ... Guds sandhed vil gå fremad frimodigt, ædelt og uafhængigt, indtil den har gennemtrængt hvert kontinent, besøgt hvert himmelstrøg, fejtet hen over hvert land og lydt i hvert eneste øre – indtil Guds hensigter er udført, og den store Jahve skal sige, at værket er fuldbragt.«

På det individuelle plan må vi hver især »[vogte os] for stolthed, så [vi] ikke bliver som nefitterne fordum«.

Må jeg foreslå, at hvis I eller jeg tror, at vi er tilstrækkeligt stærke og stålsatte til at kunne undgå hovmod og stolthed, så lider vi måske allerede af denne dødelige åndelige sygdom. Kort sagt, hvis I eller jeg ikke tror, at vi kan blive ramt af stolthed og hovmod, så er vi sårbare og i åndelig fare. Inden for et tidsrum af ikke mange dage, uger, måneder eller år kan vi miste vores åndelige arveret for langt mindre end en portion linser.

Men hvis I eller jeg tror, at vi kan blive ramt af stolthed og hovmod, så vil vi konsekvent gøre de små og enkle ting, der vil beskytte og hjælpe os til at blive »som et barn, underdanig, sagtmødig, ydmyg, tålmodig, fuld af kærlighed, villig til at

to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon [us].”“Blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble.”

As we follow President Benson’s counsel and ask ourselves why the Lord inspired Mormon to include in his abridgment of the book of Helaman the accounts, admonitions, and warnings that he did, I promise we will discern the applicability of these teachings to the specific conditions of our individual lives and families today. As we study and ponder this inspired record, we will be blessed with eyes to see, ears to hear, minds to comprehend, and hearts to understand the lessons we should learn to “beware of pride, lest [we should] enter into temptation.”

I joyfully witness that God the Eternal Father is our Father. Jesus Christ is His Only Begotten and Beloved Son. He is our Savior. And I testify that as we walk in the meekness of the Lord’s Spirit, we will avoid and overcome pride and have peace in Him. I so witness in the sacred name of the Lord Jesus Christ, amen.

underordne [os] alt det, som Herren finder det tjenligt at pålægge [os]«.» Velsignede er ... de, der ydmyger sig uden at være nødt til at være ydmyge.«

Når vi følger præsident Bensons råd og spørger os selv om, hvorfor Herren inspirerede Mormon til i sin forkortelse af Helamans Bog at medtage de beretninger, formaninger og advarsler, han gjorde, lover jeg, at vi vil være i stand til at se anvendeligheden af disse lærdomme til de særlige forhold i vores liv og familie i dag. Når vi studerer og grunder over denne inspirerede optegnelse, vil vi blive velsignet med øjne til at se, ører til at høre, sind til at fatte og hjerter til at forstå de lektier, vi bør lære om at »[vogte os] for stolthed, for at [vi] ikke skal falde i fristelse«.

Med stor glæde vidner jeg om, at Gud den evige Fader er vor Fader. Jesus Kristus er hans enbårne og elskede Søn. Han er vor Frelser. Og jeg vidner om, at når vi vandrer i Herrens Ånds sagtmødighed, vil vi undgå og overvinde stolthed og hovmod og få fred i ham. Det bærer jeg vidnesbyrd om i Herren Jesu Kristi hellige navn. Amen.